

Met de lach naar normalisering en aanvaarding van tourette

DN 24/3/26

★★★★

I Swear

Kirk Jones

I Swear, een biopic over tourette-activist John Davidson, is niet alleen een immens onderhoudende, maar ook een belangrijke film. Humor opent de deur naar normalisering en aanvaarding in deze waar-gebeurde crowdpleaser.

De rel die ontstond nadat acteurs Michael B. Jordan en Delroy Lindo op de Bafta-uitreiking het n-woord naar hun hoofd geslingerd kregen? John Davidson, de man die de racistische

belediging uitschreeuwde, had op voorhand al voor een handleiding bij zijn gedrag gezorgd: *I Swear*, de film over zijn leven, die dezelfde avond twee keer in de prijzen zou vallen.

Jammer dat heel wat toetsenbord-riders Davidson zonder enige kennis van zaken neersabelden. Als ze *I Swear* gezien hadden, zouden ze begrijpen dat de Schot, die een zware vorm van het syndroom van Gilles de la Tourette heeft, zijn plotse scheldbuien niet kan controleren, en al helemaal niet meent wat hij zegt. De online lynchpartij die Davidson moest ondergaan, is precies het soort gewelddadige reactie dat hij al sinds zijn vroege tienerjaren - toen de tics zich meester begonnen te ma-

De vraag rijst: wie heeft er eigenlijk echt een probleem? De touretter, of de rest van de maatschappij? © IMAGINE

ken van zijn lichaam - moet ondergaan. Op school, in bars, in politiecellen en rechtbanken, en zelfs thuis.

Robert Aramayo vertolkt Davidson met een perfecte mengeling van ernst en luchtigheid. Terwijl je hem ouder ziet worden, groeit het besef: Johns beledigende woorden en onvrijwillige slagen zijn misschien kwetsend voor de ongeïnformeerde ontvanger, maar lang niet zo pijnlijk als de razernij die hij er voor terugkrijgt. Wat meteen de vraag opwerpt: wie heeft er eigenlijk écht een probleem? De touretter, of de rest van de maatschappij?

I Swear brengt de impact van Gilles de la Tourette uitstekend in kaart.

Zonder sentiment, maar met een gulle

dosis humor. Hoe kan het ook anders, met een syndroom dat je dingen laat zeggen als "Ik heb sperma gebruikt in plaats van melk!" wanneer je iemand een kop thee aanbiedt? Een scheldmatch tussen John en een vrouw met tourette is een hilarisch hoogtepuntje. Regisseur Kirk Jones beseft duidelijk dat de (goedaardige) lach de poort naar normalisering en aanvaarding is.

Voor wie tourette nog niet kent, is *I Swear* een uitgelezen introductie, verteld in een vlotte filmtaal die een groot publiek kan aanspreken. Voor wie zelf ervaring heeft met het syndroom, is het een baken van hoop. (LFR)

Vanaf morgen in de bioscoop.